7. Het voorstel om de speciale financiële vergoeding tot 95 % van de ophoudprijs op te trekken en de beperking van de in artikel 12, lid 1 c), van Verordening (EEG) nr. 3759/92 genoemde verhoging van 10 % tot 5 % zullen samen tot gevolg hebben dat de steunuitkeringen aan producentenorganisaties in geval van grote uit de markt genomen hoeveelheden per saldo zullen stijgen. Aangezien deze speciale financiële vergoeding echter maar gedurende maximaal vier kalendermaanden wordt verleend, zal het zeer moeilijk te beoordelen zijn op welk moment de vergoeding moet worden aangevraagd.

8. Voor be- of verwerking bestemde tonijn. Het Comité stemt in met de voorstellen betreffende tonijn die voor be- of verwerking bestemd is.

Brussel, 23 november 1994.

De voorzitter

van het Economisch en Sociaal Comité

Carlos FERRER

Advies over het voorstel voor een verordening (EG) van de Raad tot vaststelling van de regelingen voor de toegang tot bepaalde vangstgebieden en visbestanden van de Gemeenschap [1]

(94/C 397/11)

De Raad heeft op 8 september 1994 besloten, overeenkomstig de bepalingen van de artikelen 43 en 198 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap, het Economisch en Sociaal Comité te raadplegen over het voornoemde voorstel.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft besloten, mevrouw Santiago tot algemeen rapporteur te benoemen en haar met de voorbereidende werkzaamheden te belasten.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens zijn 320e Zitting (vergadering van 23 november 1994) het volgende advies uitgebracht, dat met ruime meerderheid van stemmen (7 stemmen tegen en 10 onthoudingen) is goedgekeurd.

1. Inleiding

1.1. In het Verdrag tot toetreding van Portugal en Spanje is bepaald dat de overgangsregeling voor de visserijsector vanaf 1996 wordt aangepast.

1.1.1. Bij Verordening (EEG) nr. 1275/94 inzake aanpassingen in de AT-regeling voor visserij heeft de Raad bepaald dat het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) voortaan ook volledig van toepassing is op deze twee landen.

1.1.2. Hierbij moeten het „acquis communautaire" en met name het beginsel van relatieve stabiliteit, alsook de uitzonderingen op het beginsel van de vrije toegang tot de wateren en visbestanden, die zijn vastgesteld in Verordening (EEG) nr. 3760/92, in acht worden genomen.

1.2. De ontwikkeling van het gemeenschappelijk visserijbeleid stond in het teken van uitputting van de visbestanden tegen de achtergrond van een uitdijende markt. Bij de regulering van de vrije toegang tot de wateren en de visgronden moet derhalve worden uitgegaan van een visserij-activiteit die is aangepast aan de situatie in de vangstgebieden, zodat de stabiliteit en het evenwicht van de visbestanden niet worden verstoord.

1.2.1. Overeenkomstig de bepalingen van de Verordeningen (EEG) nrs. 3760/92 en 1275/94 moeten de toegangsvoorwaarden sporen met de principes van het gemeenschappelijk visserijbeleid, met name het beginsel van relatieve stabiliteit, de garantie dat de visserijinspanning niet wordt verhoogd en het behoud van het evenwicht in de vangstgebieden. Daarbij moet rekening worden gehouden met de specifieke biologische, geografische en geomorfologische omstandigheden, met name in de kwetsbare gebieden.

1.2.2. Krachtens artikel 3 van Verordening (EEG) nr. 1275/94 inzake aanpassingen in de regeling die is vastgesteld in de hoofdstukken „Visserij" van de AT van Spanje en Portugal heeft de Commissie van de Raad de rechtsbevoegdheid gekregen om een regeling uit te werken inzake de toegang tot de wateren en visbestanden van bepaalde communautaire vangstgebieden.

[1] PB nr. C 247 van 3. 9. 1994, blz. 4.

2. **Algemene opmerkingen**

2.1. Tot zijn genoegen stelt het Comité vast dat de Commissie voornemens is rekening te houden met de belangrijkste richtsnoeren van het gemeenschappelijk visserijbeleid en in het bijzonder met Verordening (EEG) nr. 1275/94 van de Raad. Wel vindt het Comité dat deze richtsnoeren met de in de voorstellen gekozen aanpak onvoldoende zullen worden verwezenlijkt. Niettemin acht het Comité het zinvol een aantal specifieke aspecten van de voorstellen van commentaar te voorzien.

2.1.1. In het voorstel van de Commissie wordt verklaard dat de fundamentele beginselen van het GVB, waaraan ook de betrokkenen in de visserijsector vasthouden, in acht worden genomen. Na bestudering van de tekst vraagt het Comité zich echter af of dit wel voldoende het geval is.

2.1.2. Hoewel de Commissie beweert dat het voorstel minder bureaucratisch is dan de regeling voor toegang tot de wateren en visbestanden in de AT van Spanje en Portugal, vreest het Comité dat de nieuwe toegangsregeling nog bureaucratischer wordt. Dit is ontegenzeglijk in strijd met de conclusies van de Raad van juni 1993, waarin duidelijk staat dat het GVB zo eenvoudig mogelijk moet worden gehouden.

2.1.3. Het Comité heeft enkele bedenkingen bij de wijze waarop de Commissie het niveau van de in standaardvaartuigdagen (SVD) uitgedrukte visserij-inspanning, zoals dat in de AT van 1986 werd gereguleerd, wil omrekenen.

2.1.3.1. Het Comité vreest namelijk dat deze wijze van omrekenen het wankele evenwicht van vroeger, dat in de AT werd vastgelegd, niet correct kan weergeven. Hierdoor kan met name grote onzekerheid aan boord ontstaan. De capaciteitsverschillen tussen de vissersvaartuigen in de EU komen nl. via de coëfficiënt 511 kW onvoldoende tot uiting.

2.1.4. Het Comité heeft zich al eerder uitgesproken over diverse belangrijke aspecten van de aanpassing van de AT van Spanje en Portugal [1]. Daarbij werd steeds beklemtoond dat bepaalde principes met betrekking tot de voorwaarden voor de toegang tot vangstgebieden en de uitoefening van visserij-activiteiten in acht moesten worden genomen, te weten:

— erkenning door de betrokken partijen dat er geen historische rechten in de territoriale wateren bestaan (12 mijls-zone);

— beperking van de toegang tot de EEZ qua aantal schepen, vangstgebied, periode en visserijmethodes;

— wederkerigheidsbeginsel en ook speciale aandacht voor ultraperifere regio's van de Gemeenschap, zoals de Azoren, Madeira en de Canarische eilanden, waar de visserij uiterst belangrijk is voor de sociaal-economische ontwikkeling van de bevolking.

2.2. Aan deze opmerkingen, die in genoemd advies van het Comité zijn vervat, had de Commissie in haar voorstel meer aandacht moeten besteden.

3. **Bijzondere opmerkingen**

3.1. *Artikel 1, lid 1*

In de visserijtakken die in Bijlage I worden gedefinieerd, worden de vangstgebieden VIIIce, IX, X en CECAF als één geheel beschouwd, zulks in tegenstelling tot de andere gebieden, die wél apart worden behandeld.

Het Comité vraagt zich af of de visserij-inspanning in deze vangstgebieden wel afdoende beschermd en gespreid wordt.

Het Comité heeft van de vertegenwoordiger van de Commissie vernomen dat een en ander opnieuw zal worden bekeken.

3.2. *Artikel 2, lid 1*

Het feit dat de visserij-inspanning van een vaartuig in „standaardvaartuigdagen" (SVD) wordt uitgedrukt, geeft aanleiding tot ernstige bedenkingen:

a) Worden de verschillende onderdelen van de visserij-inspanning van een vaartuig niet te veel op één hoop gegooid? Er moeten namelijk méér factoren in overweging worden genomen dan alleen het vermogen van de hoofdmotor van het schip, vooral in het geval van beugschepen en schepen die met sleepnetten vissen.

b) Het uitdrukken van de visserij-inspanning in vaartuigdagen geeft geen juist beeld van deze inspanning, die mede afhankelijk is van de klimatologische omstandigheden in het gebied waar wordt gevist.

c) De vangst van ieder vaartuig varieert sterk naar gelang van het gebruikte vistuig en de tijd die in het vangstgebied wordt doorgebracht.

Het Comité vreest dat de door de Commissie gehanteerde definitie van „visserij-inspanning" tot een veel intensievere visserij-activiteit zal leiden gedurende de tijd die op

[1] Doc. SEC(92) 2340 def. — PB nr. C 304 van 10. 11. 1993, blz. 5.

het vaartuig wordt doorgebracht, met alle gevaren van dien voor de te verrichten werkzaamheden en de veiligheid van de vissers.

Het Comité vreest ook dat de voorgestelde definitie de rentabiliteit van de vaartuigen in sterke mate zal beïnvloeden.

Brussel, 23 november 1994.

De voorzitter

van het Economisch en Sociaal Comité

Carlos FERRER

Advies over het voorstel voor een Beschikking van het Europees Parlement en van de Raad betreffende communautaire richtlijnen voor de ontwikkeling van een transeuropees vervoersnetwerk

(94/C 397/12)

De Raad heeft op 16 juni 1994 besloten, het Economisch en Sociaal Comité overeenkomstig artikel 129 D, eerste alinea te raadplegen over het voornoemde voorstel.

De Afdeling voor vervoer en communicatie, die met de voorbereiding van de desbetreffende werkzaamheden was belast, heeft haar advies op 9 november 1994 goedgekeurd. Rapporteur was de heer Von der Decken. Co-rapporteurs waren de heren Bleser, vervangen door de heer Decaillon op 20 oktober 1994, alsmede de heren Moreland en Whitworth.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens zijn 320e Zitting (vergadering van 23 november 1994) het volgende advies uitgebracht, dat met een ruime meerderheid (1 stem tegen) is goedgekeurd.

1. Opmerkingen vooraf

1.1. Doel van dit voorstel van de Commissie is, in de periode tot en met het jaar 2010 in geheel Europa de gefaseerde koppeling van bepaalde nationale infrastructuurnetten voor het vervoer over land, over zee en door de lucht tot stand te brengen.

Het is de bedoeling dat een breed opgezet en op het grote Europa afgestemd vervoersnetwerk ontstaat dat de voornaamste takken van vervoer en de belangrijkste vervoersverbindingen omvat alsook verlening van diensten en vervoersgeleidingssystemen, waardoor de intermodale samenwerking tussen de diverse vervoertechnieken wordt versterkt en gewaarborgd. Het opbouwen van een dergelijk netwerk is voor het concurrentievermogen, de groei en de werkgelegenheid van bijzonder belang.

1.2. Over dit voorstel van de Commissie, dat in haar ogen een uiterst belangwekkende en uit het oogpunt van het vervoerbeleid logische stap is om de toekomst veilig te stellen, spreekt het Comité dan ook zijn voldoening uit.

Volgens het Comité dient anders dat tot dusver, duidelijker te worden gesteld dat transeuropese netwerken slechts een instrument van het gemeenschappelijk EU-vervoerbeleid zijn en uitsluitend op de transeuropese dimensie betrekking hebben. Met dit instrument kan geen oplossing worden geboden voor nalatigheden op het gebied van het regionaal beleid, noch voor nalatigheden op het gebied van het EU-vervoerbeleid. Dit dienen alle partijen van meet af aan bij het op gang brengen van het ontwikkelingsproces te beseffen.

Totstandbrenging van een netwerk van transeuropese vervoersbindingen is evenwel een zeer ambitieus doel. Wil men zo'n netwerk kunnen realiseren, dan vergt dit zowel van de afzonderlijke lid-staten als van de Europese Unie aanzienlijke inspanningen die qua omvang en effecten nog niet geheel te overzien zijn. Daarom is het volgens het Comité noodzakelijk dat een zodanig globaal concept voor het transeuropese vervoersnetwerk wordt ontwikkeld dat dit niet alleen is afgestemd op de economische en politieke draagwijdte van de te treffen maatregelen, maar ook in sociaal opzicht zijn functie kan vervullen. Een dergelijk globaal concept dient de grondslag te vormen van het ontwikkelingsproces dat thans in verband met de opbouw van het transeuropese vervoersnetwerk op gang wordt gebracht en zodanig moet worden gekanaliseerd dat a) het gemeenschappelijk belang vaststaat b) de intermodale samenwerking tussen de diverse vervoerstechnieken en -systemen duurzaam wordt gestimuleerd.

1.3. De Commissie heeft de Raad reeds een eerste interimverslag van de heer Christophersen doen toe-